

Perkáta

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 20. szám, 2017. május 19.

Két hete jött a hír, hogy Perkátán Horthy-szobrot avatnak. Három, amúgy nemrég betelepült ember addig rágta a kereszténydemokrata önkormányzati képviselő fülét, amíg valahogy a testület elé vitték, megszavazták a javaslatot.

Somogyi Balázs polgármester a falu honlapján négy szempontot sorolt föl, ami a döntést indokolta. „Szerepet játszott - írja Somogyi -, hogy perkátai magánszemélyek felajánlása által történik meg egy fejlesztés.” Az még hagyján, hogy szoborállítást most először hallok fejlesztésként értékelni, de hogy egy Horthy-szobor, mint a továbbiakban írja a polgármester, még „településszépítő elképzelés” is, azért az már a szédelgő feldicsérés kategóriája. Ha őfőméltósága ezt megérhette volna! Az egyetlen elfogadható gondolat szerint „fontos volt, hogy az önkormányzatnak nem kell pénzbeli kötelezettséget vállalnia”, vagyis nem került semmibe. Íme, a legújabb kori hivatalos közgondolkodás alapja. Ha valami ingyen van, megszűnnek az ideológiai viták, győz az olcsó. Hogy pedig „a Horthy-szobor fölállítása kiállást jelent a szólásszabadság és véleménynyilvánítási szabadság mellett”, igencsak abszurd gondolat annak ismeretében, hogy a korszak lényege az összes létező szabadságjog súlyos megsértése és emberek fizikai fenyegetettsége volt.